

FJODOROV DŽEZ

POLUVEKOVNA

nećeš napisati prevratnički spis
zbog kojeg ljudi ruše režim
nećeš otići u nikaragvu
nećeš osnovati bend
sve što su jednom želeo
nije ispred već
iza tebe

samo si nju uspeo preoteti
svirepom vremenu
ostani da rakovim hodom
kružite oko davnog leta
sve dalji od sebe sve
bliži sebi

ŠTA JE STVARNO?

sena mosta u vodi
dugin luk iznad mosta
lice mrtvog druga u snu
strepnja u predvečerje
bezrazložna radost
sećanje na ton u tišini
celo detinjstvo obraslo godinama
i njen pogled iz one jeseni
žmarci uz kičmu
trag mlaznjaka koji je
nestao sa radara
nešto između tuge i ganuća
nakon prošaputanog stiha
starog tri milenijuma

ADA MALL, ŽUTA UVERTIRA

jutro miriše na mokru gumu i brazilsku kafu
radnje podižu metalne žaluzine
lutke u izlozima večno mlade isturenih grudi
šiparice do krvi češu gole butine i kikoću se
upirući prstom na skupe grudnjake

po senovitim terasama kafea momci u
trenerkama već galame nad šoljicama espresa
a gospođa sa jeftinim nakitom stavlja
naočare da prostudira kartu pića

firmopisci ovde govore američki, italijanski, nemački
kivi u supermarketu je posložen duž nevidljivih osa
one se iza beskonačnosti dodiruju u jeliseju

ovu svežinu neko plaća amazonskom vatrom
znamo da kraj neće biti lep ali
uvertira je šarena i sjajna

SIMPLY THE BEST – POLICIJSKI ČAS

nije da voliš ajkovu bivšu ženu ali
njoj je dato da te kobiljim butinama
noćas uteši

jesmo li verovali u budućnost hipermarketa
uđeš platiš izađeš trošiš uđeš platiš
i da će nas devojke koje ostavimo kod frizera
večno čekati

zaglavljen u zemlji gde nas bolesnik leči
ne očekuješ ništa od sebe – više nema
mesta sa kojeg si pošao pa možeš da budeš
bilo gde

jedino je stvaran kauč s kojeg gledaš
traljave spotove iz mladosti terajući stid
kao vinsku mušicu koja je greškom
preživela zimu

ZELENJAK

nema više zelenaškog zujanja
(devizzzzzedevizzzzzze) niti
plastičnih boca sa plavkastom tečnošću
na musavom ivičnjaku nema pijanih rezervista
s kašikarama u džepu samo večni
crnpurasti prosjaci čuvaju prilaze gradu

stepenicama od američkog restorana
silaze obesne devojke
grudi im rastu brže od mozga kod nekih se
odnos promeni kod nekih ne
odasvud stižu autobusi da progutaju
mravlju masu izrigaće je negde
na čukaricu, u batajnicu, na ledine

po tezgama piramide paradajza miris peršuna
vonj nabreklog kontejnera za smeće asfalt i vrela
prašina kostur nedovršene zgrade presvučen
bilbordima narodnjačkih starleta

dođi ovamo makar jednom dnevno
da vidiš ko te je devedesetih potukao do nogu
turbo-folkerski bas iz pivnice pod mostom
posipa katran po senama mladena i margite
dok odasvud pada pseća perut poput
maslačkovog paperja a zapaljena
gradska ganglija pulsira usred jula
potmulo sevajući kao čir

KAPIJA BOJE CINOBERA

ne čitaš više
noćas neće doći
vreme lekovitih spisa

među koricama plešu grinje
sanjariš okružen knjigama čovek iz
nepostojećeg stoleća

rilke i brodski skoro nestvarni
a daleki su i gulag i treblinka

šta znaš o zločinačkim dinastijama osim
zapisano rukom do fua o
kapijama boje cinobera iza kojih zaudaraju
meso i vino pred kojima skupljaju
smrznute mrtvace

ne čitaš više – knjiga se diže i spušta
na grudima prateći sporo disanje
leto zažarenim dahom palaca
kroz odškrinut prozor nadolazi
noć spremna da se pospe šećerom u
prahu i zapeva nemački šlager

u snu će se valjda slova
presložiti u azbuke
leći ćeš pred kapiju boje cinobera
nepismen seljak kojem
ni pesnik neće udeliti
šaku pirinča

PEDESET I PETI

mart kraj velike reke
iz sive jastučnice
prosipa gušćije paperje

meteorolog tvrdi:
susnežica je dojahala na
skandinavskom vetru

društvo ti pravi reporter
koji na nemačkom prati
skijaške skokove

kako god izračunaš bliži
pokojnicima nego
potomstvu

miran
pomalo tužan pomalo
srećan bez

neizmirenih računa
voliš svoju
prezimenjakinju

čigra na
geografskoj karti
život između

jedanaest gradova
više država
trideset adresa

dobro si prošao
nisi ubijao / nisi ubijen
dečak iz dvadesetog veka